

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Schismaticis. Titvlvs IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

quod predictorum articulorum assertio, predictatio, & doctrina redundare poterant in militari periculum ariam: prius per praeclaros magistros in Theologia examini fecimus diligenter. Nos ipsis etiam cum dictis fratribus nostris collationem solerem & examinationem habuimus super his. Per quas quidem collationem & examinationem super his habitas, compremis primitos articulos doctrinam non sanam, sed periculosa multum & veritati contraria contineat. Quos etiam articulos omnes & singulosdem magister Iohannes, etiam sibi rationibus opinioni dudum sua habita contraria demonstratis, in consilio revocavit: assertens se credere eos non veros, sed ipsorum contrarium verum esse, & dicens se melius rationibus subi factis in contrarium respondere. Ideoque ne per affectum, prædicacionem, & doctrinam hujusmodi in errore (quod absit) animi simplicium probabant, omnes articulos & quemlibet eorum tanquam falsos & errorios, & à doctrina sacra devios auctoritate Apostolica condemnamus & reprobamus, de fratrum nostrorum confilio predictorum, doctrinam contraria veram, & contrarium esse catholicum assertentes: scilicet, quod illi, qui predictis fratibus contentur, non magis teneant eadem peccata confiteri iterum, quam si ea alias confessi sufficiunt eorum proprio fæceroi iuxta concilium generale 4. Optantesque veritatis vias nostras effidibus cunctis, & predictis erroribus praclaudere adiutum, ne subintrem erroris, felicis recordationis Alexandri quarti, & Clementis quarti Romanorum Pontificum, prædecessorum nostrorum vestigia innitendo, universi & singulis districtibus inhibemus, ne quisquam primitos articulos per nos (ut præsumitur) damnatos & reprobatos, & contenta in eis, vel aliquo ipsorum, utpote à catholicis mentibus refusa, tenete audeat, seu defendat quomodolibet, vel docere. Quocirca universitatibus vestris per Apostolica scripta: præcipio mandamus, quatenus universis & singulis vestrum in civitatibus & dioecesi, vestris convocatoe clero & populo communiter omnia præmissa & singula per vos, seu alios solemnitate publicetis. Nos etiam eidem magistro Iohanni mandamus, quod in scholis & sermone. Parifisi predictos articulos, & contenta in eistanquam veritati contraria propria vocis oraculo, asseveratione constanti publice debet revocare. Quod se facturum dicitus magister Iohannes efficaciter reprobavit. Datum Avi. 8. Cal. Aug. Pont. nost. Anno 5.

CAP. III.

Inquisidores heretice præstatu censorias subministratas possunt in officiales & munios sedis Apostolica sine ipsius licentia speciali: sed de eorum excessibus informationes facere possunt, & deinde Romano Pontifici significare.

Idem.

Cum b. Matthaeo de Pontinian. ordinis predicatorum, inquisitor heretice præstatu in regno Siciliae auctoritate Apostolica deputatus, frivola occasione questi, ac nostra & Apostolica sedis reverentie & honore postpositis, indebet filium G. de Balo, Archidiaconi Forolivensis. Capellani nostrum, Campainus, Maritinaeque rectorem excommunicationis sententiam inconsulitis moribus, non sine multa temeritate, duxerit proferendam: Nos volentes de extero talium præsumptiorum obviare, universis & singulis, tam ordinariis, quam delegatis iudicibus, & inquisitoribus

a. Id est, Cœc. gen. Letr. sub anno. III. c. 21. Et refertur in causa omnium de plenis, & remissi. b. Super haec constitutione, vide omnium Confessionis lapi, ncp. factum super quod confitum nunc circumfretu pobi Confilia Olaradi addi. Eymereum in directorio inquisitor. part. 3. quest. 26.

præstatu ejusdem, & aliis universis & singulis, quaque auctoritate fungantur, auctoritate Apostolica ab aliis inhibemus, & mandamus expedit, ne contra nosrum aliquem, quavis occasione vel causa, alioz taliter & Apostolica sedis licentia speciali, per facta ipsa quædam concedenda, plenam suæ de tenui præsumptionem procedere quocummodo prædictum est, vel ipsorum aliquem excommunicationis vel legonis, seu qualvis alias sententias promulgare. Non enim nunc decennium intum & transsequitur, quætra inhibitionem & mandatum hujusmodi conseruantur. Volumus tamen, quod doceatur & applicetur predicti, super illis, que negotio tangunt sicut illi vero super illis, que rem tangunt vel publicam peccatum, sive ordinarii, sive delegati quæcumque subitate fuerint, prout posset a curia officio tenere, quid per officios & munios ipsorum indebet hanc teatrum existent, se plenius informare: hinc nonnulli dignificare studemus, ut provideat super hoc de tenui opportuno valeamus. Nulli ergo. Deum Amico XII. Cal. Ian. Pont. nost. Anno 5.

DE SCHISMATICIS
TITVLVS IV.
CAP. VNICVM.

Præcessus & sententia latet per Bonifacium VIII, papa Iacobum & Petrum de Colonia, terque Stephanum, et Iacobum, revocat his Benedictus XI, excepto inquit in quibus nihil immutat. Et sic (ut claret patet) in quoque corrigit, & præstiter revocat cap. secund. est. in lib. 4.

Benedictus XI.

Volum boni memor Bonifacii VIII, papa prædecessor nostre, contra Iacobum, Petrum, & Iohannem de facto Vito, Opere quædam Agapitum, Stephanum & Iacobum Syrum, reges memorati Iacobi & filios ultra Ios. de Ottone, ac posterioriter eorum, necnon contra Nicanorem, fuit de Iohanne de monte nigro, ac aductores, fuisse & reges eorum, cuiuscunque status, etiam interuersi, vel regali dignitate fulgerent, contra ipsam inhaerentes, datum vixit, variis proceli, fententia penales poenas habentes & mulces, prout in eisque processibus continetur: ex quibus si prius erat multa procelia breves exprimitur, quod intelligi voluminari possit singulariter numeratus, et nominum certas. Inter cetera siquidem depositis dictis locisque Petri, à cardinalibus familiis Rom. eccl. redditis eis filios dicti Iacob, & posteritatem eorum inhibuit ut non posset dignitatis apicem & cardinalatus honorificos confundere Iaco & Ottone, & Ricardum Benificis ecclesiasticis, & ecclesiasticis privatis, et ceteris. & Agapitum, Stephanum & Seyaram, predictis hominibus at urbe, & ita ecclæsia supradicta ipsorum exhibita bona & jura, plurimæ excommunicationis generali innodavit, addidit infamie, capiendo expulsos, inclusos schismaticos, & tanquam hereticos punientibus, ab administrationibus & officiis, jurisdictionibus, et dignitatibus in ube & circa in eorum rebus curia, ac ipsorum posteris perpetuo, & in tempore ecclæs. usque in quartam generationem, per malitiam & foemineum sexum coegerit: eis incloater, confitent & habitationem urbis, circumpolos regnos, et terrarum subiectarum ecclæsies interdicti, & interdictiones fecit. Nos itaque, quæ ipsa vice in terris regni, cuius est proprium minister de pacete, eorum scilicet & acuminis compatinur, ad clementiam pro eo congiurem, ipsi pietatis nostræ apostolis referuntur. B.

manifestudinem non negamus: misericordes ab eis non avertimus oculos, illisque pium animum exhibemus, sedque omnes predictas, depositiones a cardinalibus, priuationes a beneficis & ecclesiis, inhabilitatis ad papam Romanum, & honorum, & iurum quo certis nobis Romanis civibus & aliis concessa sunt (confiscatio-
nibus exceptis, in quibus nihil immutamus ad praesens) sententias, penas & multicas & alias, que in processibus memoratis five alibi continentur: verbo etiam in vita ipsas, vel in morte in eos latae & inflatae, seu confirmatae & innovatas per praeceps, eundem siue si (ut praedictum est) per nos spespecialiter numeratas, & nominatim ex-
peditas, tam ad praedictas Jacob, & filii dicti Ioan. de Col-
mellinam & femininam prolem, eundem etiam. &
deum, & per utrumque faxum poteritatem descendente ab eis, Pe. & Richardum, & Joanne, de monte nigro
paratus, quia ad coadjutores, factores, receptatores,
recepentes, & sequaces eorum quoslibet alios, penitus
solitudo & virtus vacuam: Ita, quod nec etiam pro
gratioso tempore possint super eis aliquae persona impo-
nit, qui incurvantur, aut contra ipsas aliquem effec-
tum habere. Eisque quos curvis, alli quam praefat-
um, depositionis a cardinalibus, priuationis benefi-
ciorum & ecclesiastarum, confiscationis honorum & ju-
ris, quo (ut praemittitur) dictis civibus seu alii sunt
omnes, & inhabilitatis ad papatum, sententia five
penitus abdoluta, reddimus. Et irregularitatem, si quam
ex quo modo contrarieantur, removemos, & notam ab-
dicemus ipsius. Inhibentes ne jam data Prexente cum
ante suo redicatur, vel ministratur, aut evitatis no-
tione, & episcopatus recuperetur ab eo, nostra licen-
tia. Non obstantibus quibuscumque confitionibus,
processibus, inhibitionibus, decretis, privilegiis, in-
dignitatibus, & literis Apostolicis, per quas praetributis
non expressa, vel rotuliter non infera, earum effectus pos-
sumus modis libet impediti: & de quibus, quorunque
misenis, de verbo ad verbum debet in nostris li-
cenciatibus fieri mentio specialis.

DE FVRTIS.**TITVLVS V.****CAP. VNIC.**

*Palmaris excommunicationis latet in eis, qui furatis sunt the-
fani, ac ifia, quem iudeante Clemente Papa de Peruso in Loca-
dianum rite viri bice nomina deportaverant. Et hic de-
bet optima tradita monendi malitiae, ut intra certum ter-
minum fassent, alii excommunicationem incurvant: &
alii ipsius excommunicationis publicatione hoc extravaagantia-
tum fieri.*

Iohannes XXII.

NEDELIS & stolidis predicationis alumni se per
cuippe vitium indigños efficiunt, ut matris ecclesie
sunt inceptur, dum ad ipsius matris injuriā se
converunt (quod gravi nos commotione perturbat)
autē ejūdem pierat ostendunt: & his in penitenti-
ali exercitū dilapsi, relpergunt infamia macu-
la loca propria nationis. Dendum siquidem nonnulli
degeneres filii, qui ad quāque nefaria curare sunt au-
tem, pietatis autibus in matris ejūdem profilientes inju-
rim & offendam, illam thefarii sui maximam partem,
ex de Peruso ad civitatem Lucanam de mandato ro-
bore rector domini Clementis Pa. V. prædet, noīdum am-
bus viceret, per dilectos filios Vitalem de Chabenat,
Aenacum Burdegalem, dioces. & Guli, de Lune, servien-
tum prædecessoris ejūdem, mā cum dilecto filio Iaco-
bo de Calabriano Decasio ecclesia S. Severini Burdegali-
densi. Capellano nostro, extiterat deportata: & qua in
monasterio S. Fedriani Lucanen, tunc tempo-
re leborabat: deinde ad cameram prædecessoris ejū-
dem fideleri defecendam tempore invasionis civitatis

DE CRIMINE FALSI.**TITVLVS VI.****CAP. VNIC.**

Alchimia hic problemat, & panarium facientes & fieri pa-
curantes: quoniam tantum de vero auro & argento debent infeste
in publicum, ut prosperius erigeret, quantum de falso & adultero
posserunt. Et securum facultate non sufficiunt, pena per iudicium
discretoriū in aliā communaliū, & infame, sunt. Et si fieri
certer, beneficū habiti privantur, & ad habenda inhabiles effi-
cientur. Vice etiā extravagantem ejūdem Ioan. que scripti, exco-
deni, & eī sub eod. tri. collat. **Iohannes XXII.**

SPONDENT, quas non exhibent divitias, pa-
uperes Alchimiz: patiter, qui se lapientes existi-
mant, in foveam incident, quam fecerunt. Nam

*a. Vide B. Thom. 2. 2. q. 77 art. 2 ad 1. arg. & ibi Cajetanum Ol-
drad. Conf. 1. 7. 4. incip. an dictum ea peccet. & late Cossanum in q.
ralgo gloria mundi. part. 11. conf. 40.*

PPPP